

PREDIKAN 21 E TRE SKL och CLEMENS

TEMA: SAMHÄLLSANSVAR

TEXT: JER 29:4–7, ROM 13:7–10, MT 22:15-22

PSALMER: SKL; 288, 290, 399, 956 C; 31 A, 656, 291, 398, 923

DEN DÖPTES VÄLGÅNG – SAMHÄLLETS VÄLGÅNG!

Kan dopet budskap vara så bra och innehållsrikt att det också driver oss till samhällsansvar? Spelar det någon roll för vårt samhälle att vi döper våra barn, konfirmander blir undervisade och att vi söndagligen firar högmässa? Kan det hjälpa ett samhälle att vi följer tio Guds bud och försöker följa Guds vilja i våra liv? Jag påstår att det påverkar vårt samhälle betydligt mer än vi tror och jag gissar att ni håller med...

Döpta människor lever också i samhället och bland människorna. Då vi tar till oss livet i Kristus och försöker omsätta det i skapelsen och i samhället, så tas samhällsansvar. Samhällsmedborgare vars vilja är att stå i skuld till varandra i kärlek och som strävar efter att betala den skatt som tillhör kejsaren, är medborgare som är med i samhällsbygget. Förbön, godhet, Guds kärlek omsatt i handling, ånger, bekännelse, förlåtelse och gottgörelse, lovsång, nattvard, kollekt, andakt mm är gott för ett samhälle. Kärleken vållar inte din nästa något ont. Guds kärlek omsatt i handling kan aldrig vara skadligt. Vårt beteende, språk och på vilket sätt vi umgås och pratar med varandra gör någonting med oss. Det är små kärlekspuffar åt rätt håll i ett samhälle, det påminner om saltet i maten – det genomsyrar samhällskroppen.

Evangeliet ställer saker och ting på sin spets gällande lydnaden för kejsaren eller Gud. Fariséerna ville gärna sätta dit Jesus såsom en

illojal upprorsmakare. Om Jesus ville ge romarna skatt eller inte kunde hjälpa dem att röja Jesus ur vägen. Om Jesus sagt såsom Fariséerna ville, att inte betala skall till Rom, så kunde de romerska soldaterna fånga Jesus såsom rebell och straffa honom. Om Jesus sagt betala skatt till Rom, så kunde också Fariséerna sätta dit Jesus för då var ju Rom och ockupationen riktig enligt Jesus och då var Jesus inte lojal gentemot Israels folk som var ockuperade av Rom. Hur Jesus än svarade kunde det bli fel och Jesus riskerade bli dömd antingen av Rom eller av hans folk. Det var den onda avsikten som Jesus avslöjade. Fariséerna misslyckades och de gick därifrån. Problematiken som nämns i texten kan än idag vara ett bekymmer. Många diktaturer och skendemokratier i många länder förbjöd kristna människor att ge till Gud det Gud tillhör. Alltså de fick inte fira gudstjänst i någon kyrka, inte läsa bibeln e t c, i de allra flesta länderna blev det tvärtom. Det landet försökte förbjuda spred sig som en löpeld. Så blev det Sovjetunionen, Kina, Kuba e t c, och idag är det mängde av kristna som lovsjunger Gud. Tider som politiker får för sig att stänga ned det kristna budskapet, förbjuda dess innehåll, kraft och samhällspåverkan, så blir det tvärtom. Ett land kan inte tillbedjan av Gud. Staten kan bestämma om skatter, alltså betala det som kejsaren tillhör för hans bild är på pengarna, men då staten sätter ditt och mitt ansikte på penningen, så vill staten att vi ska tillhöra staten och då blir det problem. Vår tillbedjan görs inte till staten hur gärna den Romerske kejsaren än ville det. I dopet ,blev vi kristna, vi iklädde hos rättfärdighets dräkt och vi är Guds barn. Det förbundet och löftet överger aldrig Gud och därför får vi lovsjunga Gud och inte staten. Skatten ska betalas till staten men våra liv tillhör Gud. Mitt jag och allt vad det innefattar är Guds, för Gud har skapat allt, köpt mig fri i Kristus och vi har i dopet blivit tecknade med korsets tecken.

Jesus manar oss att försöka följa statens lagar och ordningar, men vi ska också kunna ge Gud vad Gud tillhör – alltså oss själva. Ett land måste ordna den friheten för människor. Tillbedjan och lovsång är en mänsklig rättighet och den varken kan eller ska kvävas, då blir det tvärtom. Då kejsaren – ”staten”, kräver hela dig då är gränsen nådd. Gud längtar efter dig och mig. Jesu krav på oss är både enkelt och svårt. Vi kan lätt säga; jag ger mitt liv till Gud, men hela mig, min kropp, själ och ande är inte enkelt. Som väl är får vi öva på överlämnandet till Gud. Varje ny dag ges möjligheten och det får ske i hem eller kyrka. Tillsammans får vi hjälpas åt att hitta fram i livets villervalla. Öva oss i seendet av Guds under och tilltal och allt eftersom ge våra liv i Guds händer.

demokrati

ekonomism